

ծէ արդեամբ արժանի լինելու համար այն վստահութեան և համարման, զոր իւր վրայ ունինք ազգովին:

Բայց այդ վստահութեան և համարման բնաւ արգելք չեն մեզ ամենայն յարգանք հարցնելու թէ արդեօք լուրջ, բանաւոր, ազգու և արագ միջոցներ ձեռք առնուած են, որովք կարելի լինի զՀայութիւն պահպանել ի գաւառս, ի դերեւ հանելու օտարաց ոտնձգութիւններ: և բարձրացընելու համար գաւառացի Հայուն կըրօնական, ազգային, բարոյական, իմացական, կրթական տնտեսական վիճակը:

Անշուշտ այսօրիկ պէտք է լինին մեր Ազգային Վարչութեան աւագ պարտաւորութիւնը և նորա գլխաւոր ուշադրութիւնը դրաւեն, որ ժամանակիս պահանջքն են, ժամանակի՛, որոյ մէն մի վայրկեանները մեծ կշիռ ունին և մէկ օրուան, մէկ շաբաթու ու մէկ ամսու պարապ սահիլը ահագին կորուստ մ'է, վասն զի այդ կորուստէ մեծապէս կ'օգտուին օտարք, որ իւրեանց առջեւ գործունէութեան շատ ընդարձակ դաշտ մ'ունին, ուր անարգել կարող են ըստ հաճոյս գործելու:

Այն ընդհանուր վստահութիւն և համարում, որ կան արդի Վարչութեան վրայ, յարենք թէ իրաւամբ մեծ ու անխուսափելի պարտականութիւններ կը դնեն իւր վրայ ազգովին, և որպէս յայտնի է, այս ակնկալութեամբ ընծայուեցան նա Ազգին վրստահութեան քուէները:

Արդի Վարչութիւնը խիստ լաւ գիտէ զայս բան, ինչպէս գիտէ նաեւ թէ ինք առ ինչ կոչուեցաւ ի պաշտօն:

Ուստի, բոլորովին աւելորդ է իւր գլխաւոր պարտաւորութեանցը թըւումն ընել և զեկուցանել թէ իրմէ սպասուած ծառայութիւնք մասնաւոր կամ սովորական խնդրոց վերաբերեալ տնօրէնութիւններ չեն:

Մեր սկզբունքն արդէն ծանօթ է. մենք ոչ զթողութեան յուսահատեցընելու և ոչ ալ սին յոյսերով զայն օրորելու գաղափարին կողմնակից են. երկուքն ալ ըստ մեզ դատապարտելի են:

Մեր տեղեկութեանց համեմատ մեր Ազգային Վարչութիւնը կը ջանայ իւր վրայ դրուած յոյսերն ու ակնկալութիւններն ի դերեւ չհանելու և իւր պաշտօնավարութեան շրջանը օգտակար գործելու այնպէս, որպէս կը փափագի Ազգը:

Արդ, մեր Վարչութիւնն երբ կը գտնուի ու կը գործէ սոյն պայմանաց մէջ, պարտք է որ Ազգն ալ չզլանալ նմա իւր նիւթական ու բարոյական աշակցութիւնը, որ իւր վարչական մեքենան շարժող լծակն է:

Երբ կը խօսինք ժողովրդային պարտաւորութեանց վրայ, մեր գաւառաբնակ ազգայինք պարտին զիրենք բացառութիւն չհամարիլ և բարօրութեան ամեն յոյս միայն Պօլսոյ վրայ չդնել:

Ինչպէս անհատական բարօրութեան, նոյնպէս ազգային-եկեղեցական ներքին բարենորոգման գլխաւոր և գրեթէ առաջին պայմանը ինքնօրէնութիւնն է:

Մեր գաւառացի ազգայինք պարտին ուսնիլ զայս գաղափար, բարւոք ըմբռնել և իւրեանց գործունէութեանը կանոն դնել:

Գաւառացի ազգայինոց յառաջդիմութեան միակ արգելքն են իւրեանց ներքին պառակտմունք, անիմաստ վէճեր, ամուլ կուսակցութիւնք և սոսկ կրից արդիւնք եղող պատճառներ, որոց աղբիւրն, ինչպէս բացատրեցինք յընթացս մեր այս յօդուածոց, գլխաւորաբար հետեւեալներն են՝

1. Հետամտութիւն աթոռ կորզելու կառավարական ժողովներու մէջ իբր ազգին կողմէ ներկայացուցիչ:

2. Անարդար պահանջում տհաս կամ անյարմար ամուսնութիւն և:

3. Ազգեցութիւն ազգային գործոց մէջ յօգուտ և ի նպաստ ստէպ անձնական գձուց շահուց և նկատողութեան:

Ահա այսօրիկ են պատճառները ի գաւառս ծագած ներքին վէճերու և առաջնորդական խնդրոց, որովք կ'ըզբազին ու կ'ըզբազնեն նաեւ մեր Վարչութիւնը և գրեթէ այսպիսի պատճառներու համար է որ երբեմն կիրքերը կը բորբոքին և կ'ընտանգան թեան սպառնալեաց կը յանգին և այս

բարոյական չարեաց ու մեծագոյն ազէտից սկզբնապատճառը բարոյական ստրկութիւնն է, որ ի բացակայութեան խնամեալ կրթութեան, դժբաղդաբար տիրող եղած է ի գաւառս:

Ներքին զայս հիմնական չարք բառնալու մասին առաջարկեցինք այս սիննակաց մէջ այնպիսի միջոցներ, որ ըստ մեր ի գաւառս կատարած մասնաւոր հետազոտութեանց, տեղական քննութեան, ուսումնասիրութեան և նկատողութեանց՝ շատ կարեւոր են, և որոց վրայ կը հրաւիրենք մեր գաւառաբնակ ազգայինոց, ինչպէս և Ազգ. Վարչութեան ու երեսփոխանութեան խորին ուշադրութիւնը:

ԱՄՈՒՍՆԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐՔ

(Նոյնիւր Բաժն)

Նոյն թերթը կը յարէ՝

«Այս պարտաւորութեանց կատարման մէջ դրամական միջոցք մեծ տեղ կը բռնեն: Ապագայ ընտանեաց ապրուստը կանխաւ քիչ շատ ապահովել ամուսնացող երիտասարդին համար նըկատելի կարեւոր պայմանաց մին է իհարկէ. Գաղաքակիրթ ազգեր կ'ըսեն թէ այս բեռը միայն երիտասարդին վրայ պէտք չէ թողուլ: Այր և կին նոյն մարդկային իրաւունքներն ունին: Իրաւանց հաւասարութիւն կ'ենթադրէ պարտաւորութեանց հաւասարութիւն եւս: Այրն ամեն օր կ'աշխատի ընտանեաց ապրուստին համար. իւր խելքն և իւր գործունէութիւն ապագայ ընտանեաց դրամագլխին կարեւորագոյն մասը կը կազմեն: Ընդհանրապէս. կ'ենն ընտանեաց ապրուստին համար չի կրնար աշխատիլ, բայց եթէ ամուսնութեան առթիւ դրամագլուխ մ'ալ չիք բերէ. ընտանեաց նիւթական ապագային լաւագոյնս կ'ապահովի, և այս վիճակէն հայրը նոյնչափ կ'օգտի որչափ մայրն»:

Այդ պարտաւորութեանց—ամուսնական—մէջ դրամական միջոցք մեծ տեղ կը բռնեն եղբր. շատ ճշմարիտ է, բայց նոյն բեռ միայն երիտասարդին վրայ պէտք չէ թողուլ ըսելն բռնաւ ճշմարիտ չէ, թէ և զայդ ըսողներ քաղաքակիրթ ազգեր լինին:

Միթէ կրնա՞յ ըսուիլ թէ քաղաքակիրթ ազգաց ամեն սկզբունք, սովորութիւններ, և այլն, անսուտ ճշմարտութիւններ են, գեղեցիկ են, ամեն տեղւոյ, ամեն երկրի և ամեն ազգաց համար հաւասարապէս ընդունելի բաներ են,—ի հարկէ ոչ:

Արեւմտեան ազգեր ունին իւրեանց յատուկ բարքեր, սովորութիւններ, սկզբունքներ, կենցաղը, կեանքը, գաղափարները, առաքինութիւնները. մոլութիւններն ու նախապաշարումները, որ երբէք չեն յարմարիր արեւելեան ազգաց բարուց, սովորութեանց, կենցաղին, կենաց, գաղափարներուն, առաքինութեանց, մոլութեանց և նախապաշարմանցը, և եթէ երբէք կարենային յարմարիլ, այն ատեն արեւելեան ազգեր ընդ արեւմտեանին կը միանային, կը ձուլուէին ու կը զօղուէին, և այսպէս ամենայն ազգք և լեզուք կը լինէին իրեւ մի հօտ և մի մարմին:

Բայց քանի որ այսպէս չէ եղած, և քանի որ իւրաքանչիւր ազգ իւր ուրոյն իսկատիպ յատկանիշն ունի, ինչպէս ունի իւր ազգային բարքը, սովորութիւնը և օրէնքները, որովք իրարմէ կը զանազանին, անշուշտ կատարեալ կապկութիւն կ'ըլլար փոխ առնուլ ուրիշ ազգերէ այնպիսի գաղափարներ առանց հիմնապէս քննելու և ուսումնասիրելու թէ արդեօք մեր ազգային կենաց, բարուց, սովորութեանց, կենցաղին և օրինաց կը յարմարին, կամ, որպիսի հետեւանքներ կ'ունենան և ի՞նչ բաներ կը հարկանեն:

Բայց գուցէ առարկուի թէ դրամօթիտի օտարամուտ սովորութիւնն արդէն մեր մէջ սկսած է մուտ գըտնել և հանրանալ:

Քաջ է. սակայն ատկէ երբէք չհետեւիր թէ մեր ազգային—եկեղեցական իշխանութիւնը և լրագրական հաստատութիւնք ընդգրկեն զայդ վընասակար գաղափար, ոյժ տան նմա, քաջալերեն և ջատագովեն դրամօթիտի սկզբունքն իբր պայման ամուսնութեան և իբր այն խորհելով ու քարոզելով թէ ամուսնական պարտաւորութեանց կատարման մէջ դրամական միջոցք մեծ տեղ կը բռնեն:

Բան մը: որ բոլորովին սխալ է և

անյարմար մեր ազգային սովորութեան, ամուսնական սկզբունքին, մեր աւանդութեանց և օրինաց:

Շատ ճշմարիտ է թէ սխալ գաղափար մը նաեւ կարգ մ'ուրիշ սխալ գաղափարաց ծնունդ կուտայ:

Այս և կին նոյն մարգկային իրաւունքներն ունին, կ'ըսէ. ստուգիւ այդպէս է, և եթէ տակաւին չէ եղած, շատ փափագելի զի այս գաղափար իրագործուի և ճանչցուի առն և կնոջ հաւասարութիւնը ի ձեռն բարձր և խնամեալ դաստիարակութեան, բայց նոյն յօդուածի յարգոյ հեղինակը այս գեղեցիկ ու ճշմարիտ սկզբունքէ հետեւցնելով թէ՛ իրաւանց հաւասարութիւն կ'ենթադրէ պարտաւորութեանց հաւասարութիւնն եւս: որմէ կը փորձուի եզրակացնել թէ՛ եթէ ամուսնութեան առթիւ դրամագլուխ մ'այ ինք—կինը—բերէ, ընտանեաց նիւթական ապագայն լաւագոյնս կ'ապահովի և աւելի ընդարձակելով իւր այս գաղափար, կ'ըսէ՝

«Այս է դրամօթիտի գաղափարն, որ հաստատուած է կնոջ և առն հաւասարութեան գաղափարին վրայ, որ արդի քաղաքակրթութեան ամենէն պատուաբեր սկզբունքն ընդ մին է եղեր»:

Ինչպէս սկզբունքը նոյնպէս հետեւութիւնը ճիշդ չեն յարգոյ յօդուածագրին, որ իրաւանց հաւասարութեան սկզբունքէն պարտաւորութեանց հաւասարութեան անցնելով՝ ընտանեաց նիւթական ապագայի բարեյաւութեան համար նաեւ կնոջ կողմէ դրամագլխի մասնակցութիւնը կարեւոր պայման կը համարի ամուսնութեան:

Եթէ պէտք ըլլայ ընդունիլ այս ըսկզբունքը, այն ատեն բնականաբար հարկ պիտի լինի որ զրկուին ամուսնութենէ այն աղջկունք, որ անկարող են դրամագլխին մասնակցելէ և այս կարգի աղջկունք դժբաղդաբար բացառութիւն չեն կազմեր. և, հետեւաբար, բազում երրորդասարգք այս պատճառաւ պիտի չլինան ամուսնական:

Սոյն գաղափարները քարոզող արժանայարգ յօդուածագիրը իւր այս կարգի սկզբանց վարդապետութիւնը

նը հանէ միայն սա պարագայէ թէ՛ ամուսնութիւնը տեսակ մը դաշնագիր է, և թէ եւրոպայի մէջ սովորութիւն է որ երբ աղջիկ մ'ամուսնանայ, իւր հայրենի ժառանգութիւնը իր հետ օթիտ կը բերէ, և ահա անշուշտ այս տեսութեամբ և այս գաղափարի հետ տեսնօք է որ զդրամօթիտն հիմ կը նկատէ իբր իրաւանց և պարտաւորութեանց հաւասարութեան:

Ստուգիւ ամուսնութիւնը տեսակ մը դաշնագիր է, սակայն սա տարբերութեամբ թէ այրը պարտաւորեալ է գլխաւորաբար ստանձնել ընտանեաց նիւթական ապագայի հօգը կամ իւր դրամագլխովը կամ իւր աշխատութեամբն, իսկ կինը պարտաւորեալ է ստանձնել ամուսնայ, մօր և տանտիկնոջ դերերը, և ահա սոյն փոխադարձ պարտօք և իրաւամբ է որ կ'ամրապնդի առն և կնոջ միջեւ ամուսնութեան կապը կամոր նոյն է ըսել՝ ամուսնութեան դաշնագիրը:

Գէթ մեր մէջ այս է ամուսնութեան նշանակութիւնը, զոր չփոխել ներքին չէ:

Բարոյական տեսութեամբ այս այս պէս է:

Անցնինք քիչ մ'այ քննել այս խընդիրը նիւթական տեսութեամբ, այսինքն, քննել թէ դրամօթիտն ստուգիւ կրցած է մեր մէջ ընտանեաց նիւթական ապագայն բարւոքելու ծառայել, թէ ընդհակառակը՝ աղետից ու բազմապիմի չարեաց—նիւթական թէ բարոյական—պատճառ եղած է:

(Գալ անգամ)

ՆՈՐԸՆՏԻՐ ՊԱՏՐ. ՓՈԽԱՆՈՐԴԸ

Նորընտիր Պատր. Փոխանորդ Աւանեան Գեր. Տ. Ներսէս Ծ. վարդապետ այս երկուշաբթի օր անցաւ իւր կարեւոր պաշտօնի գլուխը, և այս առթիւ շնորհաւորական այցելութիւնք կը կատարուին նոյն օրէ ի վեր:

Ն. Գերապատուութեան անուանումն ի սոյն պաշտօն ընդհանուր գոհունակութիւն պատճառաւ լինել կը թուի, և իրաւամբ, վասն զի Գեր. Ասլանեան մին է այն համակրելի եկեղեցականաց, որ կը փայլին իւրեանց պաշտօնի պահանջած պայմանօք և արժանեօք. և

որ գիտեն բարձրացնել զայն պաշտօն, յոր կը կոչուին ինքեանք, առանց երբէք խոյս տալու:

Այսպէս, Գեր. Ասլանեան չվարանեցաւ փոխանակել Բերայի քարոզչութեան փայլուն պաշտօնը Եւդոկիոյ առաջնորդական համաստ պաշտօնին հետ, երբ Եւդոկիային կոչեց զինք ի սոյն պաշտօն, զոր վարեց այլեւս յաջողութեամբ, և երբ Տրապիզոնի Պատրիարքական Փոխանորդութիւնն յանձնուեցաւ իրեն, յարգելով Ազգային վարչութեան որոշումը, փութաց անգոր, ուր ունեցաւ նոյնպէս օգտակար պաշտօնավարութիւն:

Այժմ որ կոչուած է Պօլսոյ Պատր. Փոխանորդութեան պաշտօնին, յաւաստի է զի փոխանորդարանի և նոյն իսկ Պատրիարքարանի մէջ կարեւոր բարեօրոշումներ ի գործ դնէ, վասն զի ն. Գերապատուութիւնն սուեալ, բարեկիրթ, բանիբուն, անկեղծ, արժանաւոր, ու ներկայանալի՝ ինչպէս նաեւ վարչագէտ և հաստատամիտ եկեղեցական մ'է:

Ն Գերապատուութեան անուանումը նաեւ միջոց մ'է հաշտեցնելու այն զանազան կարծիքները, որ կային Պատր. Փոխանորդը եպիսկոպոսէ, վարդապետէ կամ քահանայէ ընտրելու մասին, վասն զի Գեր. Ասլանեան իւր վարուք, ծանրաբարոյութեամբը, ուղղամտութեամբը, պարտահանաչութեամբն և արժանեօքը կը ցած է գըրելիք ընդհանուրի համակրութիւնը գրաւել:

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Մեր խորին ցաւակցութիւնը կը յայտնենք առ Գեր. Օրմանեան Սըր. բազան վասն այն վշտին՝ զոր ունեցաւ իւր հարազատին՝ Մեծ. Տօքթ. Վ. Օրմանեանի մահուամբը:

Բարեյիշատակ Տօքթ. Վ. Օրմանեան հանրածանոթ էր իւր բժշկական ճարտարութեամբը և ազնիւ բնաւորութեամբն, որովք սիրելի և յարգելի եղած էր բազմաց:

Տօքթ. Վ. Օրմանեան երկարատեւ վարած է մեր Ազգ. Հիւանդանոցի բժշկապետութեան պաշտօնը մեծ յաջողութեամբ, և բաց աստի, բազում

աղքատ հիւանդներ ձրիարար դարձանաւ է ազնիւ հոգածութեամբ:

Երկնից մխիթարութիւնը կը հայցենք Գեր. Օրմանեան Սըրազանի, հանգուցելոյն տարաբաղդ Ընտանեաց և համայն Օրմանեան գերդաստանի անդամոց:

ԱՌՏՆԻՆ ՏԵՍԱՐԱՆՆԵՐ

(Իրաւօրէն հետեւեալները)

Պ. Սիրոս մեղմիւ գուռը զարկաւ, որ խկոյն բացուեցաւ և ինք կոտորուելով սանդուղէն վեր ելաւ, խոնարհական յարգանքօք ողջունեց Ամբակում աղան. որ առաջնորդեց զայն իւր տիկնոջ ներկայութեանը և զոր մինչեւ կէս ճէջքը խոնարհելով նոյնպէս ողջունեց, նստաւ աթոռի մը վրայ ու այլ և այլ յարգական ձեւերով ու քաղաքավարական բանիւք իւր շնորհաւորութիւններն յայտնեց. և այս ամենուն ի պատասխան՝ տիկին Ամբակում աղա հազիւ թէ գլուխը շարժեց թեթեւ կերպով մը:

Յետոյ Պ. Սիրոս գրպանէն իւր սիրական բանաստեղծութիւնն հանեց, զոր Ամբակում աղան և տիկինը ֆիտաացուն ֆաթուրան լինել կարծեցին:

Պ. Սիրոս մեղմիւ իբր նախաբան քանի մ'անգամ հաղալէ, ֆէսը շրտկելէ և քրտինքը սրբելէ ու ներողութիւն խնդրելէ յետոյ սկսեց ուշադրաւ շեշտով մը կարդալ:

20 Ն

Ա. Ռ.

Ազնուաշուք տէր և տիկին Ամբակում էֆէնտի Ամբակումեան, ի յիշատակ բարեբաստիկ հարսանեաց և ի նշան խորին համարման և յարգանաց:

Այս միջոցին տիկինը զարմացմամբ Ամբակում աղային նայեցաւ, որ ըստ մեր Պ. Սիրոսը իո շատ սիրելուն համար զահմէթ ըրեր մինչեւ Եւրոպայու ֆիտաացուն համար նամակ գըրեր ու աղւոր բան մը ըլլալու համար ալ ըսեր է որ հարսնիքի համար է, որպէս զի զարֆ ու պատուական խումաշ մը ըլլայ.— շնորհակալ ենք Պ. Սիրոս:

Պ. Սիրոս իր նոյն բանաստեղծութեանէն այնքան յափշտակուած ու աղ-

գուած ըլլալով արդէն, Ամբակում աղայի ըսածները բնաւ չիմացաւ և իր ընթերցումը շարունակեց:

Երբ վառեցան ջահը Հիմէնեան . . .

Ամբակում աղա. — ներեցէք, Պ. Սիրոս, խմեանը ինչ է. առ ֆապրի-դային տէրը շատ խմա՞ն է:

Պ. Սիրոս.— Ոչ էֆէնտիս, Հիմէնեանք ջահը ըսուածը դիցարանօրէն հարսնիք ըսել է:

Ամբ.— Շատ կրաբառճա գրեր ես, ֆապրիդաթօքը կրաբառը կը հասկնայ:

Պ. Սիրոս.— Ի՞նչպէս ֆապրիդաթօք:

Ամբ.— Աս կարգացածդ մեր հանրմին ֆիտաանցուն համար ֆապրիդաթօքին գրած նամակիդ միւսէվէրտէն չէ՞:

Պ. Սիրոս.— Ի՞նչպէս ֆիտաանցուն:

Ամբ.— Ի՞նչ կըսէք. Պ. Սիրոս, դուք որճարանը երէկ ինծի ինչ ըսիք, վայլե՞ց ըրածդ. զիս ապուշի տե՛ղ դրեր ես:

Պ. Սիրոս.— Բա. . . բա. . . բա. . . բայց էֆէնտիս, կաղաչեմ, զի. . . զի. . . զիս մի նախատէք. ե. . . ե. . . ես մալիֆաթուրաճի չեմ. ե. . . ե. . . ես. անարժանաբար Հայոց աղգին տրուպ բա. . . բա. . . բա. . . բանաստեղծս ենքէն մէկն եմ:

Ամբ.— Բանաստեղծութիւնը ինչ է. միթէ ես վարժապետ եմ:

Ա. Սիրոս.— Միթէ ես մալիֆաթուրաճի եմ:

ԳԼ ԱՆՔԱԾ

ԻԼԱՆ

Սաղմոս Մամուլուն սահիպ իմթիեազը Այվազեան էֆէնտի, Գալաթատու Բէնչէն-պիհ բազարընտա, Իրսի խանընտա պիր մաղաղա քիւշատիլէ, նէֆիս գէյթուն հաղը վէ լէզիլ շարապ վէ մաստիգա վէ էն ալէա ճիւստէնտէ սապուն վէ քէզալիք էնվայի նէֆիս գոնեաղար վէ հաթթա ծօրժ Սալամուն գոնեաղը տախի կէթիթ մէքտէ պուռնտուղունտան, մէմուն ու մալարընը արգու խտէն զաթլըն թէ չիթիլէր ինթար վէ տալէթ օլընտուր:

Պօղոս աստաղընտան պիր սէնէլիքտէն երկիրսն ոէնէլի է գաւար էոկի շարապար իլէ, Գըպըընտա տախի գուլամտարիս թէս միեէ օլընտան շարապարը պուլունտուղունտան, լիւզումու պուլունտան զաթլարըն մալիւ աթը օլմադ իւրէն իւան օլընտուր:

ԲԱԳՈՍԵԱՆ ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐ ՄԸ

—Քա մարդ, ատ ինչ հալ է :
ցորեկ պարի խանութ թէզկեհա՛հի տէր
մարդու մը խմել կը վայլէ . . չըրած
պանե՛րդ պաշլայե՛րէն ընել, սա նայէ
մէյմը, պերանը ֆըշի կը հոտի կոր .
էօֆ :

—Սուս օլ պէ սէնտէ, չօք տըր-
տըր իստէմէզ :

—Քա նա՛սը սուս օլալմ, վրադ
էրէրալու հալ չէ մնացեր . . կամաց,
վա՛ր պիտի իյնաս, —քա աղջիկ, վար
էկուր հօրդ մէկ խօլթուխէն ալ տուն
մտի :

—Քա աղապա, հիմաճուկ խելքիս
պան մը կուգայ, ատ ինչ հալ է, վը-
րադ կլօխդ չամուռ պաթախ, վո՛ւյ ա-
ի՛նչ ամօթ պան է մահալլէին մէջը :

—Այ սանա պիր տահա, շունտան
պանա պիր ճիկարա պիւք, բալթօմըն
ճէպիստէ բաքէթ օլաճաք :

—Բիւֆ . . բերանդ բիս բիս կը
հոտի կոր, ճանըմ հայրիկ, ճուր պե-
րեմ նէ քիթդ պերանդ կը վլա՛ս :

—Ճուրը նէ՞ եաբայըմ, րաքը վարսա
կէթիւ իշէրիմ :

—Վո՛ւյ հիմայ խելքիս կուգայ,
խենդեցա՛ր քա մարդ, խմածդ չէ՞ օգ-
տեր, ասօր խանութ չի կացիր :

—Արթիւմ . . կացի, իքի սահաթ
իշէտիմ իշէմէտիմ, խապէր կէլտի,
տէյ կիտի րահմէթլի տէ՛յ, կէրչէք չօք
էյի ատած ըտը :

—Ո՛վ մեռաւ քա աղապա :

—Պիզիմ ուստա պաշլմըզըն կիւ-
վէյիսի՛ հաճի Թորիկ, ամա նէ՛ պիր
տէլիքանլը իտի :

—Ինչէն մեռաւ քա մարդ :

—Ըրաքտան չաթլատը տէյօրլար
ամա, ասլը եօգ . . —շունտան պանա
պիր րաքը վէր :

—Ըրախի չէ՛ քի ճուր պիլէ չի-
կայ :

—Եա . . նէ իսէ պու խապէրի
ալտըզ սա, հէմէն թէզէլտէն տիւ-
քեանը գաբատը, շունտան պունտան
տէր իքէն կիթտիք էօլիւնիւն էվինէ,
օնտան տա ժամա, ժամտան տա տօ՛ղ-
րու Պալըզլըյա՛ պիր թէք մաստիքա
վէր շունտան :

—Քա լախըրտըզ քրէ՛ հիմայ, ին-
տը . . .

—Սօղրամ, էֆէնտիմ, էօլիլիւ կէօմ :

տիւլէր, օնտան սօնկրա կիթտիք քահ-
վէնէ, պիրէր ճիկարա, պիրէր տէ
քահվէ տէր իքէն, արքասընտան խա-
սըրըլըն տահաթտըլար օրթանա .
եալան սէօլլէմէյիմ ամա, եարըմ սա-
հաթլին իշինտէ օթուզ օթուզ պէշ քի-
շի՛ ԲԵՐԳ պէշ օքկալըք խասըրըն
տիպ ու տարտակ պիթիւրտիք, նասը՛լ
պու, աֆէրիմ քի պիզէ :

—Հէմ աֆէրիմ, հէմ մաշալլահ,
զաթը տուք մեռելի՛ ըրախի խմելու
համար կերթաք :

—Քա պօշ լաքըրտը իստէմէզ, պու
ատէթի գօյան հէլպէթտէ պիր ագըլ
տիւշիւնմիւշ տէ գօմուշ, էօլիւնիւ
կէօմտիւքտէն սօնկրա սահիպի քիմ
իսէ օնա միթիթարութիւն եօլաւնտա
պիր շէյ սէօլլէմէքսիզին ալըպ երրիւ-
յիւ՛ մի վէրիլէր :

—Չէ՛, ով կրսէ քի անանկ բնէք,
մեռելը թաղելէն ետքը՛ տէրօջը՛ կը-
լօխդ օխճը կենայ կըսեն կէլլան շէնք
շնորհք տեղերնին՝ կուգան. ատէթն աս
է :

—Էյ աֆէրիմ, Նեկտար, նէ տէ
կիւղէլ սէօլլէեօրսուն, հէմէն պիր ա-
եադ իւթիւ կըլօխդ օճիւր կենայ տէ,
մէլի, օնտան սօնկրա չար չափուք,
կէրի տէօնիւպ կէլմէլի, էօյլէ՛ մի :

—Հա՛ եա . . ինչ պայաղի պան է
պիւնլիսներով խասըրըններով գերեզ-
մանաաուն րախի տանիլ նստիլ հոն
խմել. ձգէ՛ պայաղի պան ըլլալը, ա-
մօթ ալ է հէմ մեծ ամօթ. մեռելին
տէրօջը մութլախա ըրախին խատէխը
ժա՛ւքը կըլօխդ օխճը՛ կենայ ըսելու
է. տճապա քեզի պէս քանի՛ քանի հօ-
գիներ քեօր կինով պու տուվար պէ-
նիմ, շու տուվար սէնին, տիւշէ խալ-
խա կերեզմանատունէն ետ տառցան
առկոց առակ վիճակի մէջ, տեանող-
ները աճապ ինչ խըտար վրանիտ խըն-
տացին :

—Վարսընլար կիւլսինլէր, նէ՛ օլուր :

—Էօյլէ եա, կիւլսինլէր, չամչժա-
ծըն ալ Աստուծու ծառան է. աճապա
չե՞ն ըսեր քի, ասոնք մեռելի՛ մի կա-
ցեր են. չէ նէ ըրախի խմելու :

—Միւնակ մեռելի կացեր ըսեն նէ
գործերնուս ծառք չիտար, ըսաւ գի-
նովը փիլիսոփայօրէն, ըրախի ալ խմեր
են ըսեն նէ. կսկիծնուն խմեր են կը
հասկցուի. գաֆանա կիրտի՛ մի չիմտի
Գ. ֆ.

ՆՈՐԱՎԷՊ

Իրենց երջանկան շահին ժամը

(Նախօրդ Լուսն)

Գ.

Այն ատեն իւր աչքին զարկաւ
տէկըվիլ կոմսուհւոյն կենդանագիրն
եւ կանգ առաւ :

—Խեղճ մայր :

Ընդ երկար մնաց այսպէս հիանա-
լով կոմսուհւոյն նիհար գէմքին գը-
ծերուն վրայ. որովհետեւ այդ կենդա-
նագիրը հանուած միջոցին ինք գեռ
նոր աշխարհի մէջ կը մտնէր ԲԺԻՂՆԵՐՆ
հասակի տագնապ կը կոչեն զայն :
Սրտի տագնապ մ'է լոկ. այդ վար-
կենին ամէն մայրեր կը տառապին,
որովհետեւ գիտեն թէ՛ իրենցմէ պի-
տի հեռանայ դաւակնին և շատ ուշ
պիտի վերադառնայ իրենց գիրկն, Ե-
թէ երբէք վերադառնայ : Իւր վերջին
հիւանդութեան ժամանակ բարի կինը
վայելած էր իւր զաւակին վերադար-
ձըն, որդին զնա խիստ լաւ խնամած
էր. և երեք տարի շարունակ իւր մօր
գերեզմանոցը կ'երթար : Իւր ամուս-
նութենէն վերջ դադարեցուցած էր այդ
սրբազան սխտադնացութիւնն, հօրա-
քօյրն իսկ երբ ըսած էր :

—Անդ պիտի վշտացնե՛ս :

Եւ այդ կենդանագրոյն առջեւ մի-
այն միտքը ինկաւ թէ՛ նոյն օրը Մե-
ռելոց օր էր :

—Խեղճ մայր, մոռցած էի . . .
ներէ ինձ . . .

Իսկոյն հրամանները տուաւ :

—Կա՛ռքս . . . Շո՛ւտ :

Եւ ապա, հակառակ իւր պարտիզ-
պանին դիմադրութեանց, քաղեց իւր
կանաչ տունկերուն ամենագեղեցիկ-
ներն :

—Կինս ծաղիկներ առաւ քմահա-
ճոյք մը գոհացնելու համար. ես ալ
տունկեր կառնում մօրս գերեզմանին
համար :

Մօր անունը արդէն կը միթարէր
զինք. իրեն այնպէս կը թուէր թէ՛
մօրը քովը էր. կը պատմէր նմա իւր
վիշտը, իւր միայնութիւնը, իւր նախան-
ձը գոր ստիպուած էր տանիլ. եւ անոր
բաժին հանելով իւր վշտէն, թեթեւ-
ցուցած կը կարծէր իւր նեղութիւնն :

Կոմս տ'էկըվիլի կառքը դժուարաւ կ'անցնէր այն խուռն բազմութեան մէջէն որ ամէն կողմանէ կը դիմէր երկիւղածօրէն ի Բէռ Լաչէզ յարգելու համար իւր մեռեալներուն յիշատակը: Եւ կոմսը պատուհանէն կը տեսնէր ամբողջին պսակներուն և ծաղկանց հետ: մանկական ուրախութիւն մը կը պար մտածելով թէ՛ իւր մօրը գերեզմանին պէս ո՛չ մէկ գերեզման այնքան չքեղ կերպով պիտի զարդարուէր նոյն օրը: Բայց իւր ուրախութեան, իւր երջանկութեան հետ վիշտ մը կը ներդէր զինք: Եւր վճարումներն միշտ կանոնաւոր և առաւել իսկ եղած էին որպէս զի գերեզմանին շրջապատող պարտիզակը խնամուի և թաղարներուն մէջ եղող փունջերն միշտ նորոգուին: արդեօք այդ հրամանները կատարուած էին: Արդեօք իւր սիրելի գերեզմանը լքեալ վիճակի մէջ պիտի գտնէր: Երկար ժամանակէ հետէ չէր եկած ի ծունր իջնել իւր մօր գերեզմանին վրայ: գերեզմանոցը երբ մտաւ: նախ կորսուեցաւ ամբողջին մէջ:

Երբեմն ճանապարհը լաւ գիտէր: Խորհուրդեցաւ պահապանին հարցնել: Եւ երբ ընտանի դամբարանին մօտեցաւ, ստուերանկար մը նշմարեց, և սարսափեց իւր կիներ ճանաչելով:

Ինք իբր մայր և որդի, ունեցած էր ալդ գաղափարն իւր ձանձրոյթի ժամուն մէջ, մինչդեռ կինը բնական եղանակաւ մը յղացած էր:

Կոմսը սպասեց, յուսալով թէ՛ կընծրը հետ բարեկամութիւններէն մին թեմը եւս եկած էր: Ո՛չ, կոմսուհին առանձին էր, առանձին քաղած էր ծաղիկները, որովհետեւ սպասաւորներէն և ո՛չ մին տեսած էր զնա, և առանձին եկած այդ ծաղիկները գետեղած էր թաղարներուն մէջ, կանաչ ոտներն կապելով վանդակապատ շրջանակին:

Եւ երբ կինը վերջացուց իւր զարդարանքը, ի ծունր իջաւ և աղօթեց:

—Քլօթիլտ, մըմջեց ամուսինը անոր քով ինք եւս ի ծունր իջնելով:

—Ա՛հ, հաւաչեց, ես ալ ձեզ կ'ըստայսէի:

Յայնժամ տեսաւ որ իւր ընտանեաց, և իւր մօր դամբարանը խնամօք պահուած էր, ծաղկանց, զարդարանաց ներդաշնակութիւն մը կար զոր կին մը չէր այն գիտէ յօրինել: և մէջը պղնձ:

եայ պաշտելի խաչը զոր դեռ նոր գրեցած էր ինք:

—Շատ լաւ ըրիք այս ամէն տուն: կերը բերելով, ըսաւ: Այսպիսի օրունան մը համար, այս ծաղիկները բաւական չեն:

Աղօթեցին, կառք մտան և մեկնեցան սիրալիր: Կոմսը շատ յուզեալ էր: կոմսուհին հանգարտ էր: ինք լաւ հասկցած էր թէ՛ իւր ամուսինը զինք չէր սիրեր: սպասած էր և այժմ կըրգար իւր երջանկութեան ժամուն մերձեցումն:

—Ա՛հ, Քլօթիլտ, ո՛րքան մեղապարտ եմ, չը կըրցայ հասկնալ սրտիդ ամէն փափկութիւններն:

—Ո՛հ, ամուսինս . . .

—Ներսիս կը խնդրեմ քեզէ: Մինչեւ այսօր, իբրեւ երկու օտարականներ ապրեցանք . . . յանցանքն իմա էր, մեր կեանքին, մեր սովորութեանց յանցանքն . . .

—Հոգ չէ, զիրար կորսնցնելէ վերջ, կը գտնենք զիրար:

—Բայց վեց ամսուան երջանկութիւն կորսնցուցած ենք . . .

—Կրնանք դարձեալ շահիլ:

Երկար ժամանակ լռին մնացին: Քլօթիլտ, իր գեղանի աչերն ամուսնոյն կողմը դարձնելով, և անոր ձեռներէն բռնելով, ըսաւ:

—Պիտի բացատրեմ քեզ . . . մեր Տրիօն հօրաքոյրը կ'ըսէ թէ՛ ամէն ինչ ունէնք . . . ամէն բան երջանիկ ըլլալու համար: բայց միշտ մեզ բան մը կը պակսէր . . . հիմա գիտեմ, այդ պակսածը այն օրհնութիւնն էր զոր մայրդ զրկեց մեզ այսօր յերկնից:

(Թարգմ)

ԲԻԷՌ ՍՈՒՄՈՒՄ Մ. Գ. ՄՕՁԵԱՆ

ԱՐՏՕՆԱՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԱՆՏՕՆ ՍԱՔԱԵԱՆ

ԽՄԲԱԳԻՐ Մ. ԳԱՓԱՄԱՃԵ Ն

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՆՇԱՆ ՊԷՐՊԷՌԵԱՆ

ԻԼԱՆԱԹ

Սէնէի սապրդ միտիլու ինճէ սաղ թագըմը՝ բէնճէնպիհ, ճուճաւ: վէ ճուճաւ էրթէսի կիւնէրի սաաթ 10 պուչուգտան կէճէնին սաաթ 5ինէ գատար Գալաթատա վոյփոտա գար:

չըսնտա մէջհուր Արթին աղանքն լօգանթասընտա իճրաի ահէնկ իտէճէկի կիպի, Բանկալթիտէ համմամըն գար: չըսնտա Մ. Տիմիթրաքինին կաղինօսընտա կիւնտիւզ սաաթ 9տան կիճէին սաաթ պէչինէ գատար իճրաի ահէնկ իտէճէք տիր:

Գալաթատա Արթին աղանքն լօն գանթասընտա ֆիւրուսթ օլընանթաւապրըն նէֆասէթի վէ մէչրուպաթըն էլլիկի մաալիւմ օլուպ: թէչրիֆէ բաղպէթ պուլուրաճագ զէվաթըն ֆիյաթ: ճա աաթի պուլնտան պէօլլէ մէմնուն վտիլմէլէրինէ սալ օլընաճագի իլան օլունըր:

ՌՈՒԲԷՆ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ-

Ո Ս Կ Ե Ր Ի 2-Ժ Ա Մ Ա Գ Ո Ր Ծ

Բերա: հրապարակ Թիւնէլէ Թէ- 519

Վաճառումն և նորոգութիւնը ոսկերչական նիւթոց և ժամացոյցի շրջաթայի և այլն:

Ռուբէն Մելքոնեան և ընկ. պատիւ ունին ծանուցանել արգոյ հասարակութեան, թէ ի Բերա Թիւնէլի հրապարակին վրայ: Ռուբէն Մելքոնեան ժամացոյցի վաճառատուն մը բացած է ուր ամեն տեսակ ոսկերչական նիւթեր, ժամացոյցներ, շրջաթայի և այլն կը վաճառուին և կ'որոգուին զիւր ամուսնի պայմաններով և աճառ գնով:

Ռուսի կը յորդ սրենք ազնիւ յաւախորդներն որ անգամ մը այցելեն յիշալ վաճառատունն, ապահով ըլլալով որ ամեն տեսակ զիւրութիւն և խնամք պիտի գտնեն նոյն վաճառատան մէջ:

ԱՂՕԹԱԳԻՐՔ ՊԱՐՏԷԶ ՀՈԳԵԻՈՐ ԲԱԶՄԱՊԱՅԿԵՐ (Պէրպէրեան Տպագր.)

Ընտիր թղթի վրայ, մաքուր տպագրութեամբ, լաթակազմ, կը վաճառուի:

Երկու { 2 } դրուշ

Կը գտնուի Պէրպէրեան Տպարան, Կ. Պ. Էսքի Զապ. թիէ ճատտէսի, թիւ 61:

ՖՈՒԱՆԳՖՕՐԹՈՒԱԶ

ՏԵՆԻՁ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Սէրմանէ ֆրանգ 8,250,000

Ինթիմաթ ազգէսի ֆրանգ 1,270,000

Մէզքիւր գումարանի տէնիզ գաղալարնա գարշը վարօյլարտա վէ կէ միլէրտէ եիւքլէնիլէն մալլէրի , վէ քէզալիք բօսթա իտարէլէրինէ թէսլիմ օլունան միւսէվէրաթ վէ եախօտ պանգնօթ էվրագը զանէթ էհվէնիեթ վէ սուհուլէթլէ սիկուրթա իտէր :

Պու ճիհէթլէ մէպալիդի քիւլիեթեի սիկուրթա իտէպիլմէք իշին իշպու գումարանի էվրօրատա 13 թանէ պիւեիւք սիկուրթա գումարանիալարըյա պիրլէշմիշ տիր : Պունլարըն թէքմիլ սէրմանէ վէ ինթիմաթ ազգէսի 100,000,000 ֆրանգը կէշէր :

էքմիլ Թիւրքիա աճէնթէսի

ՀԱՄՊՈՒՐԿ ՄԻՒՆԻԽ ՊԻՐԼԵՇՄԻՇ

ԵԱՆԿԸԱ ԳԱՐՇԸՍՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Սէրմանէ

Ֆրանգ 8,000.000

Ինթիմաթ ազգէսի 1888 Յունիօէ գատար

Ֆրանգ 4,817.262

Սէնէվի իրատ 1888 Յունիօէ գատար

Ֆրանգ 10,069,700

Մէզքիւր գումարանեալար տէքօզիթօլար վէ խանէլէր վէ անլէր իշինաէ պուլունան մալլէր վէ մօպիլեալարը զանէթ էհվէնիեթ վէ սուհուլէթլէ , թէէմինաթը գալիեթ թաշլընտա օլարագ սիկուրթա իտէրլէր :

Իսթանպուլ աճէնթէսի

Իսթանպուլ, Պահճէ-գարու , Եօրկիատիս խան ԳԱՌՆԻԿ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ

Մալիւմաթ.—Շիրքէթլէրիմիզին Տէրիսաատէթ պանքէրլէրի պուլունոն Ներսէսեան Բէտէր վէ Մախտուժու էֆէնտիլէր՝ հիսապը կէօրիւմիւշ , վէ միւտիլիեթի ումուլիեթ թարաֆընտան թաստիգ օլունմուշ հէր կիւնա զարար ու զիեանք թազմինէ թէմամիլլէ թալիմաթ ախը իլլէմիլէր տիր :

պիտի համարիմ զիս , թեթեւցունելով վշտե-
րուդ բեռը , եթէ երբէք վիշտ ունիս :

—Այո՛ , ունիմ , բարեկամ : Ո՛հ , իրաւունք
ունէիր երբ հարսնիքին իրիկունը ըսիր թէ ա-
ռածդ կնիկ մը չէ , այլ զրահաւոր մը :

—Կարծեմ այդպիսի խօսք մը ըրած էի քեզ .
բայց նպատակ . կատակ ընել էր :

—Կատակ չէր , բարեկամ , կատակ չէր . ի-
րականութիւն էր լոկ : Սէզաւին միշտ հրամա-
յել կուզէ . կամքը չի կատարել չըլլար . ամե-
նաթեթեւ դիտողութիւն մը . ամենափոքրիկ
առարկութիւն մը ընելու չէ . անմիջապէս կը
բարկանայ , և երբ բարկութեան մէջ է , կը
կոտորէ կամ կը պատռէ ինչ որ գտնայ ձեռ-
քին տակ :

—Տարօրինակ բան :

—Շատ տարօրինակ , բայց ինչ պիտի ընես :
Մեր ամուսնութեան առաջին ամիսներուն մէջ ,
երբոր յղի էր , բերնէս խօսք մը անդամ չէի
հաներ . ինքնիրենս կըսէի թէ . իր կացութիւ-
նըն է՝ որ զինքն այս վիճակին մատնած է . ար-
դիւնքն անշուշտ կ'անհետի պատճառին հետ :
Կինս ծնաւ պզտիկ աղւոր աղջիկ մը , զոր կա-
թնուրի մը տուաւ ի Պաէդիւնի , իր մօրեղբոր
դղեակին մօտ : Եւ ժամանակ ժամանակ կեր-
թայ կը տեսնայ զայն , երբոր կարօտնայ . մի-

—Օ՛ն , սիրտդ հանդարտ բռնէ , խեղճ
սիրահար . բայց քաղցր պատրանաց մի մատներ
զքեզ : Խեղացի մը , կամ փիլիսոփայ մը , ինչ որ
դրեթէ միեւնոյն բանն է , ըսած է . երկար ու-
ղեւորութենէ մը վերադարձիդ , տունդ այրած ,
կինդ անհաւատարիմ և զաւակներդ մեռած
գտնելու հնարաւորութիւնը մի մօռնար :

—Բայց ես հոս ոչ տուն , ոչ կին և ոչ ալ
զաւակ և ունիմ :

—Ճիշտ է . կրնաս ճակատագրին դիմագ-
րաւել : Այս գաղափար միտթարիչ է անոնց
համար որոնք բանի մը տէր չեն , և կրնան
ննջել հանդարտ սրտով : Բայց սէրը տաքնապ
ու անհամբերութիւն կը յինէ այն ամեն գը-
լուխներու մէջ , որոնք այդ սէրը կրքի մը չափ
յառաջ տանելու յիմարութիւնը կ'ունենան :

—Բայց , եղբայր իմ , դուն ամենեւին սի-
րահարած չե՞ս :

—Ինչո՞ւ չէ , բայց միշտ հանդարտ և համ-
բերութիւն ցոյց տուած եմ : Սէրն՝ ինձ համար
միշտ հաճոյք մը եղած է , և ոչ երբէք վիշտ :

—Պատճառն այն է որ երբէք ճշմարիտ սի-
րահար մը եղած չես :

—Օ՛ն , քեզ չատ սպասցունել չեմ ուզեր ,
սիրելի Կիւսդալ . վաղը կերթամ կը տեսնեմ
Բանդալունին ընտանիքը :

ՀԱՅ ՔԵԼԱԿԱՆՈՒՄԱՏՈՒՆ

ՊԱՆՃԻ ԳՈՓՈՒ

ՃԵՂԱԼ ՊԵՅ ԽՈՆԻՆ ՏԱԿՐ

Յիշեալ փոփոխութեան մէջ կը գտնուին
ամեն տեսակ խիստ ընտիր և թարմ թէյեր
որ յատկապէս բերել տրուած են ջրնաւատաւ

Կէ, ճախայէ, և Հընտոյէ :
Այս փոփոխութեան որ հաստատեալ է մի
քանի տարիէ հետէ, իւր ուղղութեամբ
պատուարողութեամբ և անխաղախ գոր-
ծողութեամբ միջոցով և համբաւ կը
վայելէ աստ և թէ ի դատարար և ուրիշ
ազգայնական յանձնարարներ :
Վանաձորէն կը լինին մեծաքանակ և
թէ փոքրաքանակ պիտի չափաւոր են :

ԵՄՈՒ ՄԱՅՈՒՆԵԱՆ

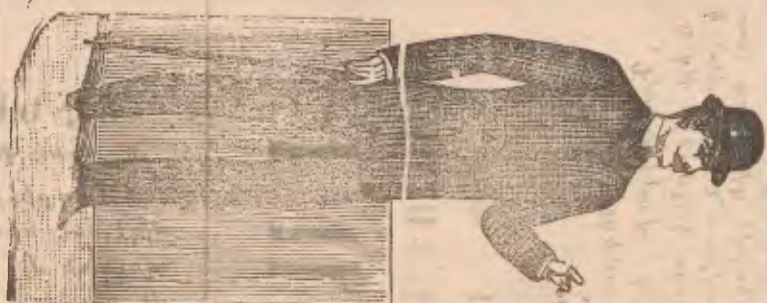
ԿԱՌԳԵՐՈՒ ԿԵՐԱՆԵՐԵԱՆ և ՊՐԱՆԵՐՆԵՐ

ԵՐԵՎԱՆ, ՊՈՂՊՈՏ, ԵՒ ՅԱՆԱՅԱՆ ԶԵՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ղալաթի Մանուկտէյի փողոց թիւ 48

Սուրբ Գրիգոր Կիւրճեան փողոց թիւ 36

ՊՈԼԻՍ

ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՐԲԱՆԵԱՆՆԵՐ

ԴՈՒՄԱՆ ՄԱՅԱՆԵՐ

ՊԵՏՈՂՈՒ ԹՈՒՆԻՆ ԳՈՐԾԵԱՆ

ՍՅԱՐՊ ԿԵՐԱՆԵՐ ԳՐԱՆԵՐ

Պէտքը ատարար, գործարար, տեխնիկական, գրքարար
վե շահագրգիռ իշխան հազար վե ըմբարտանք իշխան ըմբարտանք
ար, փանկաւար, չեմպիոն, էտրիկներ վե զայնիւնով վե
զայնիւնով :

Հէր օն պէշ կիւնտէ մեկնակ, մարտու մտա մալար վիւ-
րուտ իտէճէ ար :

Սալըրը մալարին քեաքիւնով պիտի վե տայանագը
վե տրուիւն մալար ար :

Մայնր գործարանները գործարար տային ինչի վե ի-
վին ՄԱԼ ՍԱԼՄԱՆԻ տան իտարիւն պարիւն օրու պարիւն
պիւր պիտի լինէ մալարարը թէյերի իտին իտարիւն լինէ
միւլանիւնը կէ օրիճէ քէն ար :

Շիւպէ

ԻՍԿԵՆՏԵՐԻՑԵՎ ԿԵ ԳԱՆԻՐԵ

ԻՍԿԵՆՏԵՐԻՑԵՎ ԿԵ ԳԱՆԻՐԵ

Հայտնի պատմութիւն ՄԱՅՈՒՆԵՐ

— Ա՛հ, ո՛րքան բարեւիրտ ես, եղբայր իմ .
իմ վրայ պիտի խօսիս, այնպէս չէ՞ . պիտի ըսես
թէ կիւսդավ հիմակ շատ խելացի, շատ ծան-
րակաց տղայ մըն է . թէ ամուսնանալու հա-
մար յարմարաւոր տարիքն ունի :

— Չեմ գիտեր թէ այդ պարագայները յի-
շել պէ՛տք է թէ ոչ, որովհետեւ չեմ կարծեր
թէ այդ ըսածներդ ճշմարիտ եղած ըլլան : Բայց
եթէ աշխարհի վրայ միայն հաստատուն կար-
ծիքները յայտնել հարկ ըլլար, երկար խօսակ-
ցութիւններ տեղի չպիտի ունենային, Հոչա-
կաւոր դիւանագէտ մը ըսած է . խօսքը տըր-
ուած է մարդուս որպէս զի կարենայ իր կար-
ծիքներն սքողել . եւ գեղազղաբար այս մեծ
դիւանագէտն իրաւունք ունի :

Հետեւեալ օրը, Ֆրէտէրիք Սակարանի հը-
րապարակէն կանցնէր իր դպրոցական ընկերոջ
տունն երթալու, երբոր միևնոյն տեղն ուր
տանն և վեց տարի առաջ հանդիպած էր Բան-
դալոնին, քիթ քիթ գտնուեցաւ անոր հետ :

— Ո՛հ, նա ինքն է, գոչեց Ֆրէտէրիք :

— Դո՛ւն ես, Ֆրէտէրիք, ըսաւ Ատուֆ :

— Կարծես թէ միշտ այս տեղ հանդիպելու
սահմանուած ենք :

— Ծշմարիտ է, կեանքի մէջ այնպիսի զու-

գաղիպութիւններ կան, որոնք տարօրինակ ի-
րողութեանց կը յանգին : Տանն և վեց ամիս
առաջ հոս իրարու պատահեցանք . . .

— Դուք ամուսնանալու կը պատրաստուէ-
իր, իսկ ես ուղեւորութենէ կը դառնայի : Ե-
րէկ իրիկունն կիւսդավին հետ Բարիդ հասայ,
և հիմակ ալ քու տունդ կուգայի ինչպէս տանն
և վեց տարի առաջ . միայն, ինձ այնպէս կը
թուի թէ տակաւին չես կարդուած : Բայց ըս-
տիպուած եմ ըսել քեզ թէ այլ եւս առջի
թարմ և ժպտուն կերպարանքը չունիս . որ-
քան նիհարցե՛ր ես :

— Ատիկայ կարեւորութիւն չունի, գիրու-
թիւնը չէ որ երջանկութիւն կուտայ մարդուս :

— Այո՛, իրաւունք ունիս, բայց գիրու-
թիւնը շատ անգամ երջանկութեան նախագու-
շակն է : Հիմակ լուրջ և միանգամայն տխուր
երեւոյթ մը ունիս . ո՛ւր է առջի զուարթ բը-
նաւորութիւնդ :

— Ա՛հ, բարեկամ, ամուսնութիւնը փոխեց
այդ ամենը :

— Ըսել է թէ երջանիկ չես ամուսնութեա-
նըդ մէջ, Օ՛ն, սիրելիս Ատուֆ, թեւս մտիւր,
սանկ երթանք քիչ մը պտտինք և պատմէ ինձ
վշտերդ : Աղէկ գիտես որ ես քու լուսագոյն և
թերեւս միակ բարեկամդ եմ, շատ երջանիկ